

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 3.

V Ljubljani, v sredo 4. januarja 1899.

Letnik XXVII

Obstrukcija in absolutizem.

Predsednik državne zbornice dr. Fuchs pravi v svoji izjavi nasproti nekemu dunajskemu časnikarju, da ima malo ali celo nič upanja, da bo državni zbor prebolel sedanjo hudo krizo ter da bi se zopet vsposobil za delo. Po njegovem prepričanju mora obstrukcija voditi le v absolutizem, kajti tam, kjer poslanci narodov ne priznavajo načel ustavnega življenja, kjer vse svoje sile vporablja samo v to, da zabranjuje vsako ustavno življenje, ni več mesta za drugo obliko vlade, kakor za samodržstvo. Tako daleč so dospeli v svojem velenemškem fanatizmu oni liberalci, ki so skovali sedanjo ustavo, mameč, da bodo nemški narodi v Avstriji ostali vedno tla, na kateri bodo Nemci cepili svoja drva. Sedaj, ko Slovani na podlagi iste ustave zahtevajo jedino le svoje pravice, svojo enakopravnost z Nemci, pa ti branitelji ustave nočejo o njej ničesar vedeti, ter se vedejo kot izdajalci države, nadejajoč se, da se jim na ta način posreči, kakor že večkrat, z grožnjami prisiliti odločilne kroge, da jim zopet poverijo vlado in ž njo usodo države.

Stališče grofa Thuna je zaradi teh neprestanih zakulisnih intrig jako težavno, in to tembolj, ker tudi v vladni večini nima one zaslombe, kakor bi mu bila potrebna v sedanjih izredno opasnih političnih razmerah. Reči pa moramo pri tem, da temu ni kriva večina, pač pa ministerstvo Thunovo, ki opetovano pozivljano, ni imelo poguma ali moči, jasno se dogovoriti z večino, pod katerimi pogoji bi bila državnozborna večina vladi brezpogojno na razpolago. Koliko se je na priliko trudila slovanska krščansko narodna zveza, da bi dobila od vlade zagotovilo za svoje zahteve, od katerih izpolnitve je odvisna njena taktika na-

sproti vladi. Besed je bilo veliko, skoro še več obljub, a dosedaj dejanj se ne vidimo nobenih.

Podobno kakor zvezi godi se tudi Čehom. Dasi so v marsikateri zadevi prodrli s svojimi predlogi pri vladi, vendar niso zadovoljni, ker za take neznatne vspehe nečejo nositi vse odgovornosti vladne stranke. Odtod izvirajo iz zadnjega časa razni pojavi nezadovoljnosti od strani čeških poslancev in njih glasil.

Od tedaj pa se tudi čujejo vedno bolj pogosto glasovi, da je stališče Thunove vlade omajano.

Po našem skromnem mnenju bi bila ta akcija čeških poslancev proti Thunovemu ministerstvu v sedanjem času usodna za to ministerstvo, še bolj nevarna za Slovence v Avstriji. Reči namreč moramo, da Avstrija že dolgo ni imela tako plemenitega, tako pravicoljubnega in poštenega načelnika v ministerstvu kakor je grof Thun. To morajo priznati tudi Thunovi nasprotniki sami. Znano pa je tudi, da je vsakokratna vlada v Avstriji bolj odvisna od izvenparlamentarnih vplivov nego od večine državnega zbora. In ti vplivi pri nas napravljajo in odslavljajo ministre. Mi smo prepričani, da je grof Thun storil kar je mogel, da bi vstregel opravičenim zahtevam posameznih skupin večine, da pa v dejanskih vladajočih razmerah ni našel zadostne opore, da bi mogel zahtevam večine vsestranski vstreti.

Zato se nam sumljivo zdi, da je pričel agitacijo proti sedanji vladi poslanec Stransky, znani žid, ki je imel zadnji čas sicer veliko lepih besed tudi za Slovence, a se je v političnem življenju že tolikrat prelevil, da mu ne moremo ničesar zaupati.

Dasi torej s stališča, na katerem stojimo s slovansko krščansko narodno zvezo, nimamo povoda ogrevati se za sedanjo vlado, vendar smo

mnenja, da iz sedanjih zmed ne more priti na površje boljša vlada, nego sedanja, gotovo pa mnogo slabša. In zato se ne moremo pridružiti mnenju onih, ki vidijo v strmoglavljenju Thunovega ministerstva kako zboljšanje sedanjih političnih razmer. Iz kake ministerske krize sedaj smemo pričakovati le kako nemško-liberalno vlado ali pa absolutizem, kjer bi neomejeno vladala nam vsikdar neprijazna birokracija.

Dve gimnaziji v Pazinu!

Iz Istre, dne 2. jan.

Po tolikem grmenju se je vendar usul dež: Lahki so sklenili otvoriti v Pazinu italijanski gimnazij na deželne stroške in današnji »Piccolo« ž razpisuje službe za svoj gimnazij; službo ravnatelja, službe profesorjev in, ako se ne motim, tudi službo — vratarja.

To je šlo toraj hitro: hrvatski gimnazij še le v povojih, italijanski pa že na krepkih nogah! Vlada je hrvatski gimnazij samo obljubila, recte: »zagotovila«, Italijani pa že svoj gimnazij odpró! Ako to ni junaštvo...

Toda šalo na stran!

V dejstvu, da vlada zasnuje v hrvatskem Pazinu domačo, t. j. hrvatski gimnazij, so Italijani spoznali veliko nevarnost za svojo politično propagando v Istri, velikansko skalo, ki se je privarila iz gorovja Slovanstva na pot italijanizacije slovanskega ljudstva v Istri, da, v Primorju. Zato so zagnali velikanski hrup, prihrumel je silovit naval delavcev v službi iredente, da prevale to skalo s pota italijanizacije za vsako ceno. Kajti hrvatski gimnazij v Pazinu, hrvatski kulturni zavod sredi naroda hrvatskega, to bi pomenilo malo ne rešitev Slovanstva v Istri, oziroma rešitev Istre Slovanstvu.

LISTEK.

Iz predalov suhoparnega številkarja.

(Dalje.)

»Čez nekaj tednov poroča Stephensonu Peace, katerega je s početka tako skrbelo, kakšen bo dobiček, rekoč: »Železniško društvo ima dobiček, kakoršnega še nikdar. Desetkrat več ljudij potuje sedaj med Stocktonom in Darlingtonom nego prej s počasnim poštnim vozom, katerega že nekaj tednov sem nikdo ne rabi. Ljudje, ki prej niso nikdar niti mislili na potovanje in katere je obilil kurji pot, kedar so čuli drdranje tiste omare, pošto imenovane, vozijo se sedaj za veselje v sosedno mesto, ker je vožnja cena, hitra in pripravna. Razun tega je prevažanje blaga od dne do dne živahnije. Prej so zvozili k večjemu 200 ton na teden, sedaj pa povprečno nad 4000 ton blaga iz Darlingtona v Stockton. Zadnji čas so se osnovali tudi posebni vlaki za osebe.

»Stephenson je bil nasvetoval in v ta namen tudi kupil nekaj sveta, da se železnica podaljša do izliva reke Tees, kar se je res zgodilo čez eno leto. In tam, kjer je bilo poprej večina samo močvirje, nastale so hiše, delavnice, ladijedelnice, cerkve, kapele in šole. V malo letih je štela bri-

tanska država jedno znamenito trgovsko mesto več. Imenuje se Middlesbrough in šteje dandanes čez 75.000 prebivalcev. Za vse to se ima zahvaliti Anglija v prvi vrsti Stephensonu.

Moti se, kdor misli, da sta s tem Stephenson in njegova lokomotiva postala znana po celi Angliji. Imel je prestati še hude skušnje, predno so splošno odobraval in spoznali korist njegove iznajdbe.

Sledimo zopet V. Šarcu: »Liverpool in Manchester bila sta kot važni trgovski mesti od nekdanj med seboj v živahni zvezi. Da bi olajšali to zvezo, zidalo je društvo kapitalistov med obema mestoma 2 kanala, zato so njih lastnike zvali kanalsko društvo.

»Blago pa se je od leta do leta množilo, da sta postala ona 2 kanala že davno nedostatna. Natovorjen čoln potreboval bi od jednega mesta do drugega kake tri dni; radi mnogih tovorov pa je trajalo sedaj 4—6 tednov, predno je trgovec v Manchesteru prejel blago iz Liverpoola, tako, da je za to trebalo več časa, nego prevažanju blaga čez atlantsko morje.

»Naravno je bilo torej, da je jela trgovina zaostajati in da so se trgovci vedno pričakali s kanalskim društvom.

»V tem času se raznese glas o Stockton-

Dalingtonski železnici, ki močno razburi i trgovce i kanalsko društvo. V trgovski kazini bilo je skoro čuti vprašanje, ali bi se ne dal Manchester zvezati z Liverpoolom z železnico. Zato pošljejo nekatere gospode v Darlington in Killingworth, da bi vsaj nekoliko spoznali železnico. Stephenson ta častni pohod močno razveseli in stori vse, kar bi utegnilo priporočati njegovo mašino. Dasi so bile lokomotive, ki so službovale v Killingsworthu, le prvi poskusi in še nepopolne, vendar se je postal gospodov iz Liverpoola strah in začudenje, ko se je puhajoča mašina ropotaje blizala z neverjetno hitrostjo. Malone za igracho je vlekla potem gori in doli 6 vozov težko natovorjenih s premogom. Naposled so se dali tudi gospodje pogovoriti, da so stopili sami na lokomotivo. Odpihala je z njimi tako hitro, da se jim je zdelo, kakor bi plesala v divjem kolobaru ob potu stoječa drevesa in koče. Marsikateri je pri tej čudni vožnji obilil kurji pot. Ko so pa čutili pod seboj zopet trda tla, bili so vendar vsi polni hvale na to izvrstno iznajdbo in James, prvi izmed poslancev, je dejal: »Stephenson je največji praktični veleum našega stoletja, in ako še razvije popolno moč mašine, kar obeta in o čemur ne dvomim, bo njegov glas jednak glasu Wattovemu.

Kako že piše »Naša Sloga«?

»Hrvatski gimnazij v Pazinu ima za nas istr. Hrvate veliko večjega pomena kakor se komu na prvi mah dozdeva. Ako bi naši zastopniki ne bili ničesar drugčega izvojevali za naš narod, kakor hrvatski gimnazij v Pazinu, zaslužili bi bili oni s tem činom večno hvaležnost našega naroda, svojih volilcev. Hrvatski gimnazij v Pazinu znači tolik uspeh v naši narodni borbi, da naši zastopniki zamorejo pozabiti na vse muke, trpljenja in sramočenja, kakršnega so v izvrševanju svojih svetih dolžnosti pretrpeli, — da, oni zamorejo smatrati ta uspeh kakor plačilo za vse, kar so prestali v boju za naš obstanek.

Gimnazij v Pazinu povzdigne Hrvate na višino svojih italijanskih sodeželanov, odpre našemu narodu nova vrata, ki so mu bila dosedaj zaprta; omogoči mu narodni obstanek v Istri, da, reči moremo: zagotovi Istro Hrvatom!»

To prav dobro vedo Italijani in ker hočejo na vsak način pograbit Istro v svoj žep, ker hočejo na vsak način tudi ta kos Slovanstva pomesti raz površje zemlje, kakor so storili naši sovražniki že z nekaterimi drugimi kosovi Slovanstva — zato se jim ni zdelo nujnejšega, nego brž ustanoviti na lastne stroške, s svojimi žrtvami italijanski gimnazij v Pazinu in to misel izvršiti prej, nego zamore vlada vtelesiti svojo obljubo s hrvatskim gimnazijem.

Kaj poreče k temu koraku vlada, to še hočemo slišati, ali potrdi italijanski gimnazij v Pazinu, kjer je okoli 300 Lahov in 14.000 Hrvatov in Slovencev, ali podeli javnost italijanskemu, iz zlobe in sovraštva zasnovanemu gimnaziju, to smo radovedni. Vendar si morajo oni krogi, ki žrtvujejo svojo čast, dobro ime in denar izvršitvi teh načrtov, biti v precejšnji zamozavesti glede »vladne besede« in kdo ve, ako niso dobili že kakih garancij v rumeni hiši v Trstu, ondi, kjer čepi na svetlih stolih nekaj očitnih sovražnikov Slovanstva, drugače bi se težko drznili do takega vratolomnega skoka.

Pa recimo, da je italijanski gimnazij v Pazinu gotova stvar in da je istotako gotova stvar hrvatski državni gimnazij v Pazinu, kaj bode sledilo obestranski otvoritvi teh zavodov? Boj, divji boj po jedni strani za uničenje Slovanstva v Istri, po drugi pa za obrambo istega in za popolno osiguranje naše narodnosti v tej pokrajini za vse čase. V Pazinskem okraju je kakor rečeno nad 14.000 Hrvatov in, razun v mestu samem, niti enega Italijana. V mestu pa je izmed onih 300 Lahov velik del renegatov t. j. narodnih odpadnikov.

Mesto Pazin bi z gimnazijem mnogo pridobilo v materijelnem, ker je odšlo v Pulj ondi garnizujoče domobranstvo. Po zasnovi hrvatskega gimnazija bi utegnil še jeden velik del tamošnjih mestnih Lahonov iz dobičkarije se vrniti nazaj v svoj hrvatski tabor in italijanska reč bi v Pazinu in na daleč okrog izgubila vse, pa prav vse.

Italijani seveda s svojim gimnazijem kanijo drugo, namreč italijanizacijo po starem šolskem receptu.

V svoj italijanski gimnazij bi lovili hrvatske ljudi z raznimi zvijačami, morda tudi s silo.

Toda zdi se, da iz te moke ne bo — polente. Tako vsaj sledi iz poročila o nameravanem shodu lahonske stranke v Pazinu minole nedelje. Ta shod, na katerega je došel deželni odbornik Chersich (čiftaj: Kržič!) je onemogočila vznevoljena masa hrvatskega naroda. Mestni upravni svet pazinski (ki je — danes še! v lahonskih rokah) je v zvezi z deželnim odborom doživel fujasko, ki mora zbuditi celó teške pomisleke glede nameravanega italijanskega gimnazija. Ljudstvo je na elementaren način pokazalo, kdo je na pazinskih, odnosno istrskih tleh pravi gospodar in tako, kakor se je pokazalo pri tej priliki, pokazalo se bode tudi v bodoče. To trpko izkušano ljudstvo je že do malega na izpoznanju, kaj hoče sovražnik, ve tudi, da v celi stvari tiči precej globoko tudi — židovski nos, kateremu diši slovansko i metje Istre in katerega imetja se ne more prav dotakniti, dokler je ljudstvo moralno zdravo. To ljudstvo pa je tudi že prepričano, da je gimnazij v Pazinu pravi jubilejski dar našega milega vladarja, da je darilo za toliko trpljenja kolikor ga je moral že prebiti tužni Istran.

In to darilo cesarjevo da bi mu iztrgal krivonosi žid, zemljelačni Italijan? Ne! Do zadnjega

se bode boril Istran za ta dar in v tej borbi se bode stoprav z nova pokazalo, ali je potreben v Pazinu poleg hrvatskega tudi italijanski gimnazij. —

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. januarja.

Ministerska kriza v Avstriji? Dalje časa napovedujejo razni listi, da je stališče ministerskega predsednika grofa Thuna zelo omajano in da mora toraj v kratkem napraviti prostor kaki drugi moči, in da se tudi zunanjemu ministru grofu Goluhovskemu že dalje časa maje stolec, na katerem se vzdržuje že izredno dolgo časa. O prvem pravijo, da ga vrže znani odgovor na interpelacijo glede izгона avstrijskih podanikov iz Prusije in da mu izpodkopujejo vso moč češki poslanci radi zadnjega cesarskega sporočila. Prva in druga trditev je neosnovana. Zadeva radi izгона avstrijskih posebno slovanskih podanikov iz Prusije je že definitivno rešena z mejsebojnimi pismi mej obema vladarjema ter potem v javnosti še z izjavo, objavljeno v uradni »Wiener Abendpost«. Nemci so za »žalitev« dobili več ko dovolj zadoščenja in se toraj pač ne morejo pritoževati, da se jim godi še kaka krivica. Da, preje in bolj bi bilo upravičeno reči, da se je grof Thun s svojimi pojasnili zameril slovanskim zastopnikom, ker je bil preveč prijenljiv. Kar se pa tiče cesarskega sporočila, se grofu Thunu za sedaj še tudi ni bati hujega. Res so bili zastopniki češkega naroda precej iznenadeni, a zmagal je že trezni element. Ravno tako pa je z grofom Goluhovskim in ako se kaj hujega ne pripeti, ostaneta ta dva moža še dalje časa na krmilu.

Schönererjanska gonja proti poslancu dr. Steinwenderju. Odkar se je nemško-nacionalni posl. dr. Steinwender predrznil le nekoliko rušiti »disciplino« graških in drugih Schönererjancev, začeli so ti odločilen boj proti izdajci Germanstva in ga proglasili za politično ničlo. Posebno stroga obsodba je zagledala beli dan v rožnovskem glasilu, ki jo podpisuje Schönererjev pribočnik Iro. »Ta dr. Steinwender, pravi strankini vodja, zdi se morda c. kr. avstrijskim državnim politikom kot pomenljivi poslanec, v očeh vsacega brezozirno in jedino za svoj nemški narod delujočega moža pa je politična ničla«.

Kriza na Ogerskem se še niti za korak ni približala svoji rešitvi. Saj pa tudi ni čudo, ko ni nikogar, ki bi resno pričel z rešitvijo tega vprašanja. V poslanski zbornici se letos zopet mlati prazna slama, kakor v minolem letu, kajti po skoro celomesečni debati se niti ni določil rok za volitev zborničnega predsedstva, zunaj se pa na dvobojiščih rešuje kriza. Rešuje jo ministerski predsednik Banffy s samokresom v roki, toda še pri tem »delu« nima nikake sreče. V dvoboju s poslancem Horanskym ni bil včeraj nihče ranjen in se vsled tega kajpada tudi ni sklenila sprava. Vse toraj kaže, da se kriza vsaj začasno ne bo prej rešila, dokler ne odstopi sedanji kabinetni načelnik, ki je postal popolno nemogoč. Opozicija bo prej ali slej zmagala, ker bodo tudi sedaj še nekako nevtralni krogi uvideli, da tako ne more več dalje. Sicer pa tudi postopanje opozicije v marsikaterem oziru ni pravilno, in ko bi ne bilo nekaj treznih elementov na Ogerskem, bi bil za našo zaveznico zelo opasen sedanji protustavni položaj.

Dogodki v Makedoniji. Sultanova vlada že čuti, da se mej Makedonci vrše priprave za običajne spomladanske nemire in upore proti turškim nasilnikom, in vsled tega je že jela pošiljati v posamne vilajete nove vojne moči. Ako vlada še nekaj časa nadaljuje z določiljanjem novih vojaških čet, se prebivalstvo kmalu ne bo moglo ganiti, da ne bi trčilo ob turškega vojaka. Že a priori je toraj izključeno, da bi si Makedonci mogli priboriti v prihodnjem letu kak vspeh, ki bo tako dolgo nemogoč, dokler se evropske velesile z vso eneržijo ne lotijo tudi tega vprašanja. Značilno pa je, da vlada v Carjemgradu odločno taji, da je njen namen z vojaštvom do zadnjega kotička zasesti nesrečno Makedonijo, marveč se izgovarja, da pošilja tja samo vojake s Krete, ker sicer nikamor ne more ž njimi. Takim trditvim seveda nihče ne veruje, kdor vé, koliko bataljonov Turčinov je bilo na Kreti, in koliko jih je že mej makedonskim prebivalstvom.

Španski ministerski predsednik Sagasta je po daljšem bolehanju vendarle okrevale in sedaj je najbrže v malo dneh pričakovati rešitve že dolgotrajne krize. Listi seveda poročajo le o golih kombinacijah, vendar pa se zdi, da se bo reševala vsa kriza v znamenju precejšnjega strahu pred revolucionarnimi elementi, ki še vedno neovirano nadaljujejo svoje delo po Don Karlovih načrtih. Na čelo preosnovani vladi stopi najbrže senator Rios, a vodja in duša novega vladnega sistema bo pa brezdvomno general Weyler, ki si pridobiva vedno večjih simpatij.

Amerikancem na Filipinah preti v najkrajem času napočiti jednaka ako ne huja doba, kot so jih doživeli več prejšnji španski gospodovalci. Že poprej je bilo v obče znano, da se vstaški ondodni rodovi prav nič ne ogrevajo za ameriško nadoblast, marveč hrepene jedino le po popolni neodvisnosti. Da bi se toraj otresli novih gospodovalcev, hočejo tudi proti njim pričeti boj, ki ga menijo voditi do skrajnosti. Vodja vstašev Aguinaldo je, kakor se javlja iz Manile, nenadoma izginil, toda najbrže zato, da se na kakem drugem kraju lahko neovirano peča z organizacijo nezadovoljnih elementov, ter jih do gotovega roka združi v jedno veliko armado. Poleg voditelja Aguinaldo ima prebivalstvo na Filipinih še več drugih spretnih organizatorjev, ki so vsi v prostovoljni službi glavnega vodje in se sme ta popolno zanesti nanje. Amerikane bo toraj stalo precej truda in denarja, predno bodo udušili upor, katerega so Španci z ogromnimi žrtvami zaman dušili dolga desetletja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. januarja.

(Volilski shod) bode prihodnjo nedeljo 8. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih g. župana Julija Lenassi-ja v Gor. Logatcu. Poročal bode poslanec dr. Ig. Žitnik o delovanju državnega zbora.

(Imenovan) je za okrožnega zdravnika v Velikih Laščah g. dr. J. Portik, dosedaj občinski zdravnik v Istri. — Dr. Fr. Cvetko je imenovan avskultantom za okrožje graškega nadsodišča.

(V odbor društva kranjskih zdravnikov) so izvoljeni gg.: načelnik dr. Keesbacher, načelnikov namestnik dr. Šlajmer, blagajnik doktor Gregorič, knjižničar dr. J. Jenko, zdravnik v deželni bolnici, zapisnikar pa dr. Sterger.

(Deželni glavar goriški — odstopil.) Na Goriškem so politiške razmere zelo zapletene; sedaj je še deželni glavar Franc grof Coronini odstopil. Primorski listi sporočajo, da je to storil Italijanom na ljubo, posebe zato, da se odloži razprava o predlogu za deželni šolski zalog, katerega je on baje prisiljen po vladi predložiti deželnemu zboru.

(Iz Šmartna pri Litiji.) Obč. odbor je v svoji zadnji seji za spomenik Nj. Vel. F. J. I. v Ljubljani votiral 20 gld. Odposlal pa je tudi prošnjo za ustanovitev vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani. — Pevsko društvo »Zvon« v Šmartnu pri Litiji priredi dne 5. febr. »Vodnikovo veselico« s petjem, tamburanjem in igro.

(Iz Kostanjevice.) Kakor povsodi na Dolenjskem, tako smo imeli tudi pri nas jako lepe božične dneve. Na osonjih krajih je cvetelo polno trobentic in drugih cvetic. Včeraj pa je padlo nekaj snega, ki bo pa v par dneh izginil. — Na novega leta dan smo imeli po popoldanski službi božji v šolskih prostorih lepo božičnico. Božično drevesce napravilo je veliko veselja zlasti kmečkim otrokom, ki kaj tacega še nikoli niso videli. Otroci so zapeli nekaj božičnih pesmij, potem je sledila deklamacija, nazadnje se je pa razdelilo precej obleke in premnogo slaščic med revne in pridne otroke. Obdarovanih je bilo ob navzočnosti domačih gospej okoli 200 otrok. Bog nakloni še prihodnje leto obilo dobrotnikov!

(Iz Škofjeloče.) Mestna župnija škofjeloška ima 4510 duš. V minulem letu je bilo tu sklenjenih 22 zakonov, rojenih 158, umrlo jih je pa 123.

(Iz Zagorja za Savo.) Dne 6. jan. uprizorilo bode kat. delavsko društvo v Zagorju božično igro s petjem »Sveti trije kralji«, katero je iz nemškega prestavil g. Josip Švigelj. — Veselje nas navdaja, ko vidimo, kako iskreno se diletantje našega društva poprijemajo svojih ulog, in kako napredujejo. Dne 18. nov. m. l. pokazali so se naši diletantje tudi v Trbovljah ob slavnosti ob-

